

SUMAR

ÎN PAG. A 3-A:

ANCHETA NOASTRĂ

MORALITATEA
PRIETENIEI

ÎN PAG. A 4-A:

Răspund astăzi
intrebărilor
pe care tinerii
le adresează
prin intermediul
ziarului

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5966

8 PAGINI — 30 BANI

SIMBĂTĂ 27 IULIE 1968

MĂSURI DE VALOARE SOCIALĂ INESTIMABILĂ

Mi-am terminat studiile în urmă de doi ani. Student fiind, problema locuinței nu mă preocupa prea mult din motive perfect justificate — aveam la dispoziție un cămin confortabil, dotat cu tot ceea ce este necesar pentru a te simți bine, pentru a îndrepta întreaga atenție studiului. De abia după aceea, când am devenit om pe propriile mele picioare, problema locuinței s-a devenit primordială. În calitatea de

absolvent al Academiei de studii economice, eram la curenți ca însemnatele eforturi ce se fac pentru a se asigura oamenilor muncii condiții optime de viață, urmăream cu satisfacție evoluția dinamică a numărului de apartamente construite din fondurile centralizate ale statului. Totuși, de multe ori îmi spuneam: oare n-ar fi posibil ca soluționarea problemei majore a locuințelor să fie făcută într-un timp mai

scurt, să se rezolve mai operativ necesitățile crescânde în acest sens? Și încă cu zilele trecute, fiind conștient de măsurile adoptate în cadrul Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Comitetului de Ministri, am aflat convingător-mă locul o dată de grădă permanentă a participării și statului — bazate pe cunoașterea profundă a realităților sociale ale țării, că problema s-a găsit o rezolvare corespunzătoare. Acest lucru este cred, evident.

MIHAI FLORESCU
Întreprinderea de prefabricate „Progresul”-București

(Continuare în pag. a VII-a)

În drum spre Festival, solii tineretului român sînt salutați cu căldură de bucurășteni

Foto: O. PLECAN

DOINA TOPOR

(Continuare în pag. VIII-a)

DE CE N-AM FOST INVITAT LA ZIUA COLEGULUI MEU?

UN TÎNĂR „FENOMENAL”

de Radu Cosașu

Am solicitat scriitorului Radu Cosașu să participe la dezbateră noastră. În locul unei opinii ne-a propus acest reportaj care conține, vizibil, o replică. O replică în numele tinerilor, a celor mai mulți dintre ei.

În urmă cu cîțiva ani, documentându-mă în școala profesională a unei mari uzine dintr-un important centru industrial al țării, secretarul U.T.C. — tînăr ager la minte și nu mai puțin la vorbă — a

ținut morții să-mi recomande pe elevul T-escu „cel mai bun elev al școlii”. Firește că și fără recomandarea lui doream să-l cunosc pe cel mai bun elev al școlii. Dar secretarul pusese un accent deosebit în această formulă banală și — ceta mai târziu, împărășindu-mă discuția cu elevul T-escu — îmi măturase pînă de entuziasm, că el îl consideră „un fenomen”. Foarte bine, e foarte

plăcut să te învințeste printr-un fenomen — dar în ce constă „fenomenul”, căci — trebuie s-o spun — discuția cu elevul eminent nu-mi relevase o asemenea dimensiune a problemelor lui.

Cum în ce constă fenomenul? se miră secretarul propriei-mi ignoranță. Păi, tatăl lui, e inginerul T... Știiți că tatăl lui...

Stiu. Mi-a spus-o. Tatăl lui e una din cele mai importante

(Continuare în pag. a V-a)

Peste prevederile planului

Întreprinderile Ministerului Industriei Alimentare au realizat în primul semestru al acestui an, peste prevederile planului, produse evaluate la aproape 220 milioane lei. Au fost realizate suplimentar peste 1 600 tone preparate și conserve de carne, 4 500 tone ulei comestibil, 50 000 hectolitri lapte de consum, mai mult de 1 100 tone paste făinoase, 2 200 tone biscuiți, 3 400 tone conserve de fructe și altele produse.

În prezent, în atenția conducerei ministerului stau problemele privind asigurarea intrării la timp în funcțiune a fabricilor de zahăr de la Buzău, Oradea și Corabia, de ulei de la Sibotzia, de conserve de la Fetești, a fabricii de brinzetură de la Slatina și altele capacitate.

Reuniunea Comitetului Internațional de Pregătire a Festivalului

Intervenția tovarășului ION ILIESCU

SOFIA 26 iulie (prin telefon de la trimitul nostru special): Ziarele din Sofia amintesc cititorilor că au mai rămas doar două zile pînă la deschiderea Festivalului. Pe străzi s-au înmulțit băieții și fetele ce aduc în capitala bulgară pitorescul depărtărilor. Buletinul publicat la ceașuire după-amiezi de către Centrul de presă informează că tineri din 75 de țări se găsesc în acest moment la Sofia.

„Este ziua cînd sosesc peste jumătate din delegații” — spunea unul din conducătorii U.T.C.D. În timp ce pe aeroport și la gară buchețe de flori sînt oferite delegațiilor ce continuă să sosească, la Universitatea „Kliment Ohridski” au început lucrările reuniunii Comitetului Internațional de Pregătire a Festivalului.

După raportul C.I.F., prezentat de secretarul său general, Jean Dier, s-au examinat proiectele unor documente. În unanimitate a fost adoptat proiectul unei declarații de solidaritate cu lupta eroicului popor vietnamez.

În cursul dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul ION ILIESCU, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, care a transmis salutul generației tinere a României socialiste. După ce a înfățișat pregătirile tineretului român în vederea Festivalului și a expus punctul de vedere al delegației noastre.

EUGENIU OBREA

(Continuare în pag. a VIII-a)

Flacăra Festivalului

Teri după amiaza fost salutați cu căldură de mii de tineri și cîrșnici. Emoționante au fost momentele schimbărilor de escorte formate din tineri motocicliști purtînd fanioane și banderole tricolore care au însoțit, de-a lungul a zeci de kilometri din raza fiecărui județ, mașina purtătoare a simbolului Festivalului. Astăzi în urma unui scurt miting

VIOREL RABA

Pentru cine scriu? Pentru ce scriu? RESPONSABILITATEA SCRITORULUI

În epoca modernă pentru cîndăratul artist umanist chestiunea audienței sale și a operei pe care o face este de prim rînd. În aceasta este inclusă problema mesajului uman pe care dorește și poate să-l comunice. Volința de a comunica se identifică aproape cu nevoia de a scrie. Literatura noastră de azi are în centrul său omul și nu depinde decît de puterea artistului (concepție, talent, rezistență) de a-l reprezenta. Talentul nu are două fețe, una pentru public și alta pentru simeni ori cîștira. Scriitorii care răspund azi la ancheta noastră „Pentru cine scriu? Pentru ce scriu?” aduc măturii demne de reținut asupra felului în care înțeleg și îndreptățirea creșterii umane a creației literare asupra responsabilității scriitorului.

În pagina a II-a răspund: ● CONSTANȚA BUZEA ● NICHITA STĂNESCU ● FLORIN MUGUR ● FĂNUȘ NEAGU ● ALEXANDRU IVASIU.

ANCHETA INTERNACIONALĂ

În continuarea anchetei noastre privind implicațiile umane și sociale ale loialității și echității sportive, educației sportivilor, a spectatorilor și organizațiilor de întreceri sportive, relația pasiune-obiectivitate-sportivitate în pagina a 7-a își exprimă opiniile:

ABELARDO RAIDI, redactor șef de sport la ziarul „El Nacional”-Caracas (Venezuela): „Nu-i poți cere suporterului să fie absolut obiectiv, în schimb, civilizată — da”.

DOUG GARDNER, redactor la „World Sports”-Londra (Anglia): „Optica îngustă, egoistă, de club, de asociație, intervenția interesului financiar în sport primejdioasă fair-play-ul”.

CESARE TRENTINI, redactor la „Stadio”-Bologna (Italia): „Publicul cel mai corect, cel mai loial, găsim acolo unde găsim sportivul cel mai corect, mai cîrștit”.

JACQUES FERRAN, redactor șef al revistei „France Football”-Paris (Franța): „Cultivarea sportivității se impune cu necesitate încă din școală, indiferent că tinerii au sau nu afinități sportive. Dacă nu devin sportivi vor deveni spectatori”.

DAN DEȘLIU, scriitor (România): „Ar trebui să înțelegem, să facem să se vadă, că normele noastre de conduită cetățenească, ca și legile statului nu-și pierd valabilitatea nici în incinta stadionului sau a sălii de concurs”.

MESAJ

celui de-al IX-lea Festival Mondial
al Tineretului și Studenților pentru
solidaritate, pace și prietenie

Am plăcerea să adresez un cald salut participanților la cel de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților veniți la Sofia din numeroase țări ale lumii.

Prin dinamismul și receptivitatea sa la idealurile de libertate, dreptate socială, la schimbările innoitoare, prin aspirația sa către progres, tînăra generație constituie o forță activă în lupta popoarelor împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru eliberare națională și independență, pentru democrație și pace.

Urez succes celui de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care se desfășoară în capitala unei țări de care ne leagă o traică prietenie. Îmi exprim speranța că el va contribui la promovarea spiritului de înțelegere, de destindere și apropiere între popoare, la întărirea unității de acțiune a tinerii generații și consolidarea frontului forțelor antiimperialiste, la triumful cauzei păcii și securității internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste Române

Festival —'68

DRUM BUN SOLI- LOR TINERE- TULUI ROMÂN!

Teri au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Sofia, cei 500 de membri ai delegației care va reprezenta tineretul patriei noastre la IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru solidaritate, pace și prietenie. Sînt tineri și tinere din toate colțurile țării care s-au distin în producție, la învățură și în activitatea obștească, tineri din fabrici și uzine, de pe ogoare, din școli, facultăți și institute. Am remarcat, în cadrul delegației, pe membrii Ansamblului artistic al U.T.C. — soliști vocali și instrumentiști — pe sportivii și sportivele care fac cîns-

te culorilor patriei. Elegantele autobuze „Tudor Vladimirescu”, de culoare simile purtînd inscripția „România” și însemnele Festivalului, se înșirîie unul după altul. În ele iau loc cei pe care i-am cunoscut în febra pregătirilor la cantonamentul Tei, cei pe care în ultimele zile i-am cîștat întocmînd albume cu vederi din țara noastră, selectînd obiecte de artizanat pe care să le schimbăm cu tinerii veniți de pe alte continente. După cum mi-au mărturisit, toți sînt bucurători să înfățișeze la Sofia tinerii și tinere din alte țări, să-și strîngă prietenesc mîinile, să schimbe impresii, să le povestească acestora despre viața și munca lor, despre realitățile României de astăzi. Vrem ca delegații veniți la Sofia să cunoască cit mai multe lucruri despre țara noastră, despre preocupările tineretului român — mi-au declarat reprezentanții noștri, Gheorghe Popa, lăcătuș la Uzina mecanică „Mijea”, județul Dimbovița, poartă cu sine încrederea colectivului de muncitori, al organizației UTC care i-a propus — și al cărui secretar este. Dar, mai ales, acei tînăr cu ochi neastîmpărați, rotînd în jurul o permanentă atmosferă de preocupare, poartă nobilul muncii a cărei distincție — aceea de a fi în producție — o repetă de la an la an. Ștefan Ciobanu vine de pe băncile Institutului universitar. Student în anul al V-lea, la Facultatea de Istorie-filozofie din Iași, el a obținut numai note de 10 la toate examenele. Mai este oare nevoie de o altă recomandare? Mircea Stirban este cercetător la Filiala din Cluj a Academiei R.S.R. El îmbină într-o armonie demnă de exemplificați activitatea științifică cu sarcinile care îl revin ca secretar al comitetului U.T.C.

DOINA TOPOR

(Continuare în pag. VIII-a)

ÎN PAG. A 5-A:

- LA PETREȘTI
AL TREILEA ASALT
(Scrișori de pe șantiere)
- Sub prelată îngăduinței
și favoritismului
- 1 octombrie universitar
sub semnul innoirilor

Responsabilitatea scriitorului

SCRIITORUL — INTRE PREZENT ȘI VIITOR

NICHITA STĂNESCU

Int-o mărturisire publicată de o revistă literară, citată săptămîna trecută în „Știința Tineretului” de către poetul Cezar Baltag, afirmam că scriu pentru a atinge prezentul adevărat, clipa de interferență cu lumea reală, momentul de existență autentică. Desigur, nu mi-am schimbat părerea în două-trei săptămîni, și nici nu vreau să o formulez altfel. Aș dori în cele ce urmează doar să adaug și să întregesc ce am afirmat deja, accentuînd modalitatea prin care scriind ajungi la prezent, real și autentic.

Scriu pentru că am ceva de spus, ceva care nu poate fi spus nici în limbaj științific, nici încadrat în categoriile etice, nici în cele filozofice. Scriu pentru că simt că am ceva de spus. Acest ceva ține mai degrabă de zona esteticului fără ca să fie subsumat ei. Dar este mai aproape de estetic decât de orice altă denumire modernă. Am să scriu atît timp cît n-am să fiu convins că am reușit să spun ceea ce vreau să spun. Scriul nu este altceva decît un vehicul al unui adevăr. Adevăr al unui; care tinde să devină adevăr al mai multora. Aceștia din urmă sînt cititorii. Este un lucru banal dar în același timp plin de adevăr și de mister. Cel care și-a asumat destinul de a fi scriitor scrie pentru cititorii lui.

In noțiunea de scriitor se cuprinde ecuația simplă și anume aceea în care A scrie pentru tot restul alfabetului. Migrație a lui A spre B și C și D și E, încercare de a comunica a individualului cu generalul individualizat. Arta scriului nu se confundă cu scriul în sine. Literatura nu este totuna cu scriul. O numim artă a scriului prin convenție. Cel care are de comunicat o revelație, o existență, un „ce” anume face acest lucru cu ajutorul cuvintelor scrise. Cuvîntul scris este ceea ce este firul de telefon pentru cuvîntul vorbit și comunicat unui om căruia nu-i vezi chipul. Ce este un scriitor? Cine este un scriitor? Care este scriitor? Este acela care dorește cu tot dinadinsul să comunice un adevăr mai mult decît iubitei sale sau prietenilor săi, cel care dorește să comunice un adevăr generos. Adică să comunice un adevăr nu numai pentru intîmii săi, ci și pentru necunoscuți. Dacă el izbuște să facă aceasta se cheamă că are talent. A avea talent înseamnă a cunoaște, a le vorbi despre ei și a face pe tine însuși, necunoscut pentru ei, cunoscut.

Cititorii pentru care scrii nu sînt neapărat numai de acum, de azi sau de mine. Uneori ei sînt cei de poemine sau de răspolmine. Uneori nici nu s-au născut. Orice adevăr artistic are numai o parte de prezent în el, restul fiind de viitor, restul adresîndu-se necunoscuților. Nici un scriitor niciodată nu se adresează unor oameni care au fost, nici un scriitor autentic nu este un om care a fost. Comunicarea în zona esteticului este o comunicare cu viitorul și cu sensibilitatea lui imaginată. Șansa scriitorului nu se joacă niciodată în timpul vieții lui. El este un jucător al căruia câștig sau pierdere întodeauna se va ști după moartea lui. Dacă îmi îngăduiți o comparație el ar semăna cu un alergător la suta de metri plat, care după cincizeci de metri de alergare se volatilizează pentru că pista lui e jumătate în prezent, jumătate în viitor iar cel care îl vor arhiva a alergarea nu sînt nici măcar născuți, ci sînt undeva în viitor țînînd în mîni caștile necoinventate încă, încoronîndu-l sau disprețuindu-l, încoronînd sau disprețuind un alergător care nu mai e de față, un alergător din trecut.

Scriitorul este cronicarul vremii lui, placa sensibilă fotografică a vremii lui, urma de talpă apăsată în pămîntul prezentului, înregistrînd viitorul. Scriitorul este cel care înregistrează amintirile viitorului despre prezent. Despre valoarea lui și îndreptățirea lui el nu are decît speranțe, niciodată mărturii. El însuși abia dacă este martor sensibil, suferesc, a ceea ce a fost bun și rău în trecut.

Efortul comunicării, dorința comunicării, miracolul și aura comunicării niciodată nu se petrece numai pe un plan orizontal sau numai în timpul prezentului acut.

Așa cum ne putem intrîna sau surdize receptînd vechile, scrisese, mesajele scriitorilor care nu mai sînt tot astfel pîrgăit înstrîrări sau jubilații, cei care sîntem, pentru cei care vor fi.

Dar asta numai dacă avem ceva de spus, dacă destinul nostru ne tensionează și ne face să spunem ceva. Scriitorul este cel care are ceva de spus, dar nu poți ce ai spus sau ceva de spus izbutesc și să spună; a izbuti să spui ceea ce vrei să spui, adevărul tău individual și cunoscut de tine însuși, necunoscutilor din prezent și din viitor constituie sensul și rîvna perpetuă a miraculosului mod de existență pe care-l numim poezie și care constituie una dintre dimensiunile noastre, fie că o producem, fie că o recepțăm.

LITERATURA — MOD DE ACȚIUNE

ALEXANDRU IVASIUC

Inconștient căutăm să șocăm, să tulburăm, să determinăm mai bine lirarea decît indiferența, să facem pe oameni să simtă mereu că sînt răspunzători — de posibilitățile lor limitate — de faptul că nu sînt mai mult decît sînt. Încercăm să promovăm sentimentul insuficienței, să combatem răul moral de bază, mîlțimirea imbecilă și leneșă, suficiența, diferența și lenea spirituală. Mai marii breșiei noastre au fost marul tulburător de ape care au marat omenilor perspectiva infinită a destinului lor. Dar ca să ajungi aici, șocul acesta neînșurător trebuie să fie eficient, adică să se axeze pe probleme reale și esențiale. Societatea și istoria ne leagă de subiecții noștri numiți cititori. De aici, din acest context, trebuie pornit pentru că și

cititorii sînt ființe concrete iar a dori să-i modifici înseamnă nu a țîndu-i să-i determini să acționeze altfel, ci în istorie, în acord cu sensul ei.

Scriu deci pentru că sînt convins că arta este o formă complexă de cunoaștere și acțiune (adîmînduă fiind la fel de importantă). Scriind acționez, acționînd particip, participînd doresc să fac pe alții să participe la ceea mai profundă și specifică realitate umană, istoria. De aici rezultă o afirmare și o negare în același timp, o afirmare a noului împotriva oricăror forme de încremenire, de statică socială care sînt contrare omului. Cred că numai în acest mod, în ciuda greutăților posibile, a propriilor mele înepții și comodități de gîndire, aș putea, eventual, la capătul unui drum la care nu știu dacă sînt în stare să ajung, să contribuie la nostalgia de totdeauna a spiritului și a ficțiunii, intruparea în real, în spațiu și timp altfel decît sub forma moartă a birții sau a vorbelor care zboară în vînt. În această acțiune a-ți disprețui cititorii înseamnă a-ți stindecă, pentru că prin ei scriitorul încearcă să existe mai mult și mai esențial. A nu le da însă decît ce știu, a-i menaja și a-i adormi spînzuridu-le ce știu prea bine, înseamnă a te condamna tot la izolarea întrucît nu se stabilesc curenții de comunicare decît acolo unde există diferențe de nivel.

mare intensitate. Amîndoi, factorii esențiali fără de care literatura n-ar putea exista, vor să se regăsească în ce au ei mai profund participînd la viața care nu sînt ale lor, la drame care nu li s-au împlat, caută marea unitate în diversitate. Ei își imaginează posibilitățile încercînd să iasă din limitele înguste ale datului său numai ale probabilului. De aici decurge și forța socială deosebită a literaturii, pentru că ea potențează mereu omul uman, adică omul social, depășind mereu individualitatea îngustă, menține mereu proaspete valorile fundamentale, naște mereu noi valori rezultate ale interacțiunii noastre cu lumea, necesară conținutului în-ființării căreia îl sîntem sortiți.

Însă această împlinire și generalizare a ființei noastre, sudura adîncă ce se realizează cu „celălalt”, în cazul scriitorului nu se desfașoară numai în imaginație, în fantezia întrupată în carte. Ea tinde să fie reală, să se miște prin lume autentic, să

prîndă ființă în afara limitelor cărții. Scriem ca să influențăm, ca să ne punem sigiliul pe alții oameni, misterioși cititori. Numai atunci o carte devine mai mult decît un obiect de hîrtie înepțită, se naște și trăiește ca un fapt. Ideea că poate mil de oameni și-au schimbat puțin perspectiva asupra lumii, că au constatat o latură nouă, că și-au negat poezia obiecte de gîndire cîștigă presă grăbit, pentru că au parcurs paginile cărții tale, e de o tulburătoare responsabilitate. Însă adevărata victorie mereu frică mai departe. Nu e de ajuns să încerci să modifice numai gîndirea și simțirea oamenilor, ci și faptele lor. Atunci rezultatele se multiplică în progresie geometrică și actul de a mișca mina deasupra hîrtiei se amplifică și există cu adevărat, adică în toată generalitatea lui.

Desigur, nu-i este dat oricui

să poată atinge asemenea nivel sau să existe existența plină, reală, răspîndită în timp și în spațiu, e poate numai un apaj al mai marilor breșiei noastre, al celor mai mari, aflați aparent în trecut. Însă aceasta trebuie să fie tendința și ambiția fiecăruia dintre noi. Nu sîntem viitori întru totul sau numai într-o foarte mică măsură de execuțiunile noastre. Nu există rețete de a te depăși mereu, însă asta nu înseamnă că nu sîntem sau nu trebuie să fim conștienți de telurile noastre. Scriem, conștient sau inconștient, pentru a ne generaliza și nu putem atinge această dorință de a deveni, de a deveni modificîndu-ne mereu, schimbindu-i pe cei din jur, cît mai adînc cu puțință, determinîndu-i să acționeze. Pentru asta trebuie totdeauna să învingem inerții, habitudinile și comodități de gîndire și de simțire. Conștient sau

SCRIU CU GÎNDUL LA NEAMUL MEU ADÎNC ȘI DEMN

FĂNUȘ NEAGU

Doză întrebări tulburătoare, pentru că după ce mi-au fost puse, am traversat stări de neliniște, de enervare și de amărăciune. Apoi, fiindcă nu te poți scuta de pasările de pe uși, mîni la ușa raiului (pentru mine scrisul, arta în tot ceea ce are mai nobil și mai curat reprezintă desăvirirea) am pătruns pe drumul acela dureros care duce în tine însuși și am încercat să culeg adevărul — al meu, în mare parte adunat din lume, în fiecare clipă, și cu atît mai mult al meu — în singele cărbuni îmi înapoi penița. Dedesubtu pașilor, clocotea totuși minia, pentru că întrebarea: pentru

mine singelui său, își măsoară trecerea pe pămînt după unelile de bucurie, după stropii de bunătare pe care i-a așternut în oameni. Scriu nu cu gîndul la glorie, ci la datorie, la neamul meu adînc și demn și nelătinat de toate durerile care-l-au mușcat. Iubesc Dunărea — și mi vine să cred că uneori intru între apele ei fermecate și ascult cîntece vechi, pe care trebnie să le duc mai departe. Iubesc pămîntul și serile lui calde, oamenii și zimbetul și tainele lor, iubirea care-i face frumoși, mi-e dragă vorba care sună pe stradă, și-o fur și le-o aduc din nou în urechi. Și mai scriu pentru că urăsc suferința.

RESPECTUL CUVINTELOR DESPRE OM

CONSTANȚA BUZEANĂ

Presupunînd o lume extrem de sensibilă și dincolo de ființa mea, fac o mărturisire. Într-o hotărîre de rezonanță ale limbii în care gîndesc s-a produs cîndva un fapt absurd. Copil fiind și prînzînd, cum este și firesc, sensul cuvintelor mai mult din îndocrătura afectivă ce li se dădea, m-a îngrozit, m-a zgînit existența imperativului „Taci!”. Acest monstru monosilabic a operat comod și defintiv asupra desinculturii mele și asupra plăcerii a curajului mai binecîștit, de a mă exprima cu glas tare. Sînt un om timid pe viață. Simt acest lucru și-l mărturisesc cu un suris de amărăciune, deși soluția pe care am găsit-o, în dorința mea de a mă apropia de oameni, de a le comunica lucruri despre mine și de a-i cunoaște profund ascultîndu-i, este într-un fel foarte fragilă, este ca un zbor care nu se va petrece niciodată în realitate pentru că pentru el se mișcă o singură aripă. Scriu, și faptul acesta se petrece în singurătate. Lată pentru ce scriu. Acest fel de a fi, soluția aceasta mă absolve de riscul atît de acut al minorilor schimbări orale. Dintr-un act de uzură și de imediată satisfacere a curiozității, dintr-un act de maximă eficiență spirituală, limba a devenit pentru mine un act de o solemnitate extremă, un templu în care se rostește numai adevărul. Întrebările mele au o înflorire vastă, interioară. Iubesc cuvintele așa cum unii oameni iubesc tablourile

de valoare, cum alții iubesc misterioasele antichități. „Invitat” al de convingător să tac și să îndeplinești astfel condiția mecanică de copil cumințit, toată copilăria am nutrit admirația amestecată cu invidie pentru toți copiii care aveau curajul să fie „abraznic!”. Nu știu în ce măsură, după un număr de ani, vă mai amintiiți de școlă, îndvîdurîți și buni purtători. Dacă, să presupunem, aș avea de inventat vîsurile cele mai fantastice, cum ar fi, de exemplu, o călătorie la Polul Sud, sau privilegiul celei mai frumoase peșteri din lume în care să se facă după dorința mea lumină, sau înțierea strămoșului cu care seamăn, vîsurile mele cu adevărul irealizabil și fi, a vîsurilor de a-mi aminti vocea, de a mă privi și auzi pe mine răspînzînd la una din lecții.

Oamenii tăcuți sînt în cele mai multe cazuri antipatici prin misterul pe care îl degajă, prin accentul lor involuntar, prin discredîmintul și surisul ce le însoțește răspunsurile. Ciudați! Celor mai tăcuți dintre noi avem a le pune cele mai serioase întrebări ce ne frîmîntă. De la ei dorim să știm cum sîntem. Ei sînt oglinzile în care ne privim.

Pentru ce scriu? Motivul îl înțeleg primordiale, cel care e fost în favoarea destinului meu, aceluși imperativ inhibant de care am amintit mai sus. Scriu pentru că aceasta este singura mea șansă de a fi.

Pentru cine scriu?

Stau cu ultima mea carte în față. Cînd am intitulat-o Norii am avut un vîg simțînd al greselii. Titlurile cărților ajung pînă la urmă mai fascinante decît chipurile autorilor lor, decît biografiile lor. Titlurile sînt formulele de recunoaștere ce se rețin în primul rînd.

Pentru cine scriu, pentru cine anume, cînd poezia este un act direct de sinceritate și cînd nu poți fi intim decît într-o foarte mică măsură cu împlînrile ce ți se oferă?

Sau acest „cine” are orgoliul unui suav plural?

Primul meu „fî” — acestel lumi frumoase, naturii mute, pline de instincte din care vin. Acestei lumi, ce are ca prim merit acela de a fi vie și diversă și a-l avea în centrul ei pe om. Si-atunci, pentru că e al lumii, mă adresez, scriind, omului pe care îl iubesc, pe care îl respect și îl supun dreptății mele, omului deci, abil stăpîn al vorbelor precum era Poseidon peste sufletele mării.

O întîmplare stranie și pură — naște-nei unei fiice, pericolul acestui gest, teama de moarte, revelația salvării, toată această gamă strînsă de senzații, spitalul cu privilegii-le lui — se-nchid ca-nir-o formulă în numele foarte tîneri doctorițe Anca Ciolte, medic de o finețe și de o energie excepționale.

Mă adresez simbolurilor, viitor și morțiilor și amintirilor și mai ales speranței că-n lumea dragă mie e loc destul, e timp destul și sînt destule bunuri ale energiei și inventivității omenești.

Iubesc istoria, îmi iubesc țara, spicul de griu, copilăria. Iubesc cuvintele celor ce nu își fac din ele măști. În numele și-n vraja unui impuls ce nu-l pot explica, oriicit a vrea, scriu cîteodată poezii. Semnez aceste lucruri cu credința că ele sînt în trecere prin mine, ca morții mei pierduți adînc în timpuri și în pămînturile roditoare, transmit mesajele celor nenăscuți Navi și totuși vag adevărați, er prim mirarea mea că poezia se scrie mai mult noaptea.

PUTEREA DE A TE REGENERA PENTRU OAMENI

FLORIN MUGUR

Deosebitul respect pe care-l port ziarului „Știința tineretului”, unde cu mai bine de zece ani în urmă publicam sincerele și artele mele poezii de început, mă împiedică să răspund ocilui, cîntînd formulări conenabile. Pentru ce scriu? Pentru cîl lupt împotriva rătăirii. Despre rătăire știu multe. Știu că nu este un fenomen spectaculos, ci o realitate obișnuită care se așază pe un fundament calm de concesi agreabile. Duc împotriva ei, împotriva rătăirii, o luptă întemeiată, cu înaintări și retrageri chibzuite, sub un cer incert. M-au îndolat niște cărți (și se vede că e o îndăturare care mi s-a prîvit prea bine) și mi-au confirmat și niște evenimente istorice adevărul că trebuie să-ți gîndești dinainte fiecare pas. Știu foarte bine și știu cu tristețe că un ins care ar lua această expresie „la propriu” și ar chibzui toate cele șaptezeci sau o mie de mișcări minuscule care intră în compoziția unui pas obișnuit nu ar mai înainta niciodată, împietrit de

groază. Cum eu sînt totuși un om fericit (pentru că m-am descoperit menirea: și menirea mea este de a scrie poezii) pot, în ceasurile de inspirație, să ignor toate aceste îndoteli și să scriu cu bucurie și cu speranță. Dar numai atunci. Cîndu sunt zee ori pe an — se poate măsura cu cel mai obișnuit ceas. În restul timpului (și acum, în momentul cînd scriu) înaintarea prin negurante e în plină desfășurare. Precizez, pentru a nu fi greșit înțeles, că e vorba de propriile mele nesigurante artistice, iar cerele încercări care se boltește deasupra lor este altul decît cel pe care-l privesc în fiecare dimineață.

Nu pot decît să învidiez pe acei dintre confrății mei care trăiesc într-o stare de inspirație perpetuă, ca niște copii ușiți pe pămînt al Euforiei. Ei se mișcă printr-o curvență de entuziasm, fac gesturi decise, ridică lumea pe umăr ca pe un butoi și o acvîră, privînd-o cu ochii strălucitori, pe un plan înclinat de ci-

potriva oricărei rătăiri posibile. Hotărî, poezia este o înfruntare deschisă și este și o luptă ocilă, dusă cu orice fel de mișloace — la fel de bune sînt strigătul și șoapta, pumnalul și sabia — împotriva neputinței, a inerției, a rătăirii, a morții. Ce loc ocup în această luptă comună, iată un lucru la care mă pot gîndi fricos în ceasurile de îndoială, dar care nu mă interesează în momentul înfruntării, cînd îți sînt alături de mine — devenii greoi de prea multă viață concentrată — și pe Nicolae Breban, și pe Nichita Stănescu, și pe Cezar Baltag, și pe Gheorghe Tomozel, pe care îi iubesc din tot sufletul.

De ce scriu? Nu știu dacă „omul e născut bun”, dar perbă această formulă banalizată care corbește despre lucruri tate în ofensivă. Iubesc și bufințatea obosită sau cencește, vchea mea durare, scofină numai arareori cîle un strigăt — der atunci, poate, atăgîndu-i atenția unui trecător. Și salvîndu-i viața.

SĂ DISCUTĂM DESPRE

TINEREȚE

EDUCAȚIE

RĂSPUNDERI

Prietenia, o instituție morală... probabil prima și cea mai trinitică modalitate de integrare socială.

Ziarul nostru a publicat în paginile sale o serie de anchete realizate prin participarea tinerilor săi cititori...

care, sperăm, se va bucura de aceeași audiență în masa cititorilor noștri.

BILITATEA CIVICĂ A GENERAȚIEI NOASTRE. Întrebările pe care vi le propunem...

- 1. Care este raportul dintre dorința personală și nevoile sociale ale profesiei pe care o practicați sau pentru care vă pregătiți?
2. Schimbările pe care le operează profesia dumneavoastră (sau cea pentru care vă pregătiți) în evoluția ei dinamică...

Vă rugăm să ne răspundeți în termen de o săptămână la aceste întrebări...

MORALITATEA PRIETENIEI

Desen de DORIN DIMITRIU

Când cineva trișează aici, minte și-n altă parte

Să începem ancheta noastră cu un caz, oarecum limitat: „Decepția a fost când, nevoit să primească primele explicații...

neam în contact îmi deveneau curind prietenii. Mă aflam, de concert unde se cânta în acea zi Simfonia a V-a de Beethoven.

face acest pas atunci. Se înțelege că am respins această propunere. De atunci... „Explicațiile forțate care au dovedit ceea ce se presupunea a fi o prietenie...

moment fusese faptul că era o tinăru cu idei de luptă și muncă pentru binele societății, privind orice act al ei prin prisma intereselor celor din jur.

nu pot exista, prietenii „mai mici și cu nivel de cunoștințe mai redus” — n.n.). Această este simplă și nu are nevoie de farduri...

tor; ceea ce m-a atârșat de el este buna sa credință în tot ce-mi spune lucruri care crede că nu mi-ar conveni.

Un proces singuratății!

Între singurătate — nevoia de a-ți exercita facultatea reflexivă — și însingurare, prietenia se întrepune ca un instrument care cultivă prima calitate...

Înălțimea infra-structurii

Urmărind răspunsurile înscrise aici, cititorul, probabil, a reținut două situații aparent diferite — lăsat, cu intenție de noi, susținute. Prima, cazul limită, de criză intervenit în legătura amicală a lui N.D. din Pucioasa...

Scoala a integrării sociale
Da, ce așteptăm de la prietenie? Dacă prietenia este cea mai eficientă terapeutică a însingurării...

Sinceritatea, bunătatea, inteligența — cavalerii de onoare ai prieteniei
Din Constanța, Mariana Avram răspunde întrebării noastre „Puteți să ne schițați o ierarhie de calități ale prietenului dumneavoastră?”

tor; ceea ce m-a atârșat de el este buna sa credință în tot ce-mi spune lucruri care crede că nu mi-ar conveni.

SĂ DISCUTĂM DESPRE

TINEREȚE

EDUCAȚIE

RĂSPUNDERI

RĂSPUND ASTAZI ÎNTREBĂRIILOR PE CARE TINERII

Cititorul nostru NICO-LAE IONESCU din Cimpina întreabă:

CUM SE COMPORTĂ ORGANISMUL ÎN SOMN?

Răspunde EMIL VERZA, asistent la catedra de psihologie a Universității București

După o perioadă de activitate, omul are nevoie de odihnă, de somn...

I se spune simplu — Piața de flori și o cunoaște fiecare bucureștean...

Cititorul DARIE CRISTEA, de la Șantierul naval-Galați vrea să afle

CE E NOU LA CURTEA VECHIE

Îi răspunde arheologul PANAIT I. PANAIT

descoperirea, conservarea și valorificarea unor vestigii aflate în pământ sau acoperite de zădărnice...

complet după scoaterea la mezin din 1889, totuși se întinse și azi porțiuni de zid înalte de 8-10 metri...

TELEVIZIUNE

PROGRAMUL I

- 16.00 — Campionatele internaționale de atletism ale României...

PROGRAMUL II

- 20.00 — Proiecte urbane: diversificarea construcțiilor de locuințe...

„STAT, NAȚIUNE, PROGRES SOCIAL“

Amplă culegere de studii despre inflorirea statului și națiunii socialiste în condițiile epocii contemporane...

virșii construcției socialiste. Raportul socialiste și internaționalismului proletar...

LE ADRESEAZĂ PRIN INTERMEDIUL ZIARULUI

„SF. SOFIA“ DIN CONSTANTINOPOL

La întrebarea studentului MIHAI MITEA din Cluj, răspunde profesorul RICHARD BORDENACHE, directorul Direcției monumentelor istorice

Introducerea în discuție a fațadei relativ simple solicitându-i interlocutorului nostru să ne răspundă la dilema...

Cum se știe, după cucerirea Constantinopolului de către turci (1453), sub dominația musulmană, multe monumente creștine și bizantine...

Așteptând confruntarea cu valurile...

CINEMATOGRAFE

- VIVA MARIA rulează la Patria (orele 11:30; 13:45; 16:15; 18:45; 21:15)...

Arta însușirii științei

„O carte care se adresează mai cu seamă tinerilor cercetători, celor care intenționează să se dedice muncii științifice...

arta însușirii științei

dea rețete, autorii evidențiază faptul că nimeni nu poate înlocui propriul efort, propria strădanie, voința și pasiunea celui care învață...

MIHAI STOIAN PANTELIMON UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX? (VERSIUNE PRESCURTATĂ)

„La „Dimineața“. — Și numele asta de Cocea îți amintește dumitale ceva? — Păi cum să nu! Imi povestea Toader că-i avocat, că el l-a scăpat, și mai zicea că domnu Cocea asta, sau nu mai tin bine minte cine de la jurnal, acolo, unde lucra el, îl tot spunea lui Toader: „Ori te poartă cum îi-e vorba, ori vorbește cum îi-e portul!“

— La „Dimineața“. — Și numele asta de Cocea îți amintește dumitale ceva? — Păi cum să nu! Imi povestea Toader că-i avocat, că el l-a scăpat, și mai zicea că domnu Cocea asta, sau nu mai tin bine minte cine de la jurnal, acolo, unde lucra el, îl tot spunea lui Toader: „Ori te poartă cum îi-e vorba, ori vorbește cum îi-e portul!“

te-ai purtat frumos cu mine, mi-a trecut și frica“. Și i-a arătat o copilă: „Uite, asta-i fata“. E momentul să mai culeg câteva fapte de bine datorate lui Pantelimon: — Acu nu că spun eu, că l-am fost nevestă, dar spun destul oameni că el l-a sprâjnit mult pe nețăști. Să vă zic numai de unul: îl cheamă Toader Pavel, are vreo 30 de ani acum, și el știe chiar din gura măicușii că-l cheamă așa fiindcă ea era gravidă, și tare amărită, când s-a născut cu Pantelimon, Pantelimon i-a dat niște bani, ea a întrebă că „dacă trebuie să-l dau degrabă îndărăt“, iar Pantelimon a dat numai din mină și-a zis: „Lasă-l încoace de bani! Dar dacă-o să ai băiețel, să-l pui numele meu“. Și pe băiatul de-atunci îl cheamă astăzi Toader. De asta și tinea oamenii cu el, că era viclean, ambicios, clontos, știa o mulțime de drăcovenii. Uite numai ce-a făcut în Boiești: l-a încolțit potera și s-a băgat, cu stința circmarului, Grigoriu îl chema, în butoiul de 1000 de litri, de-a unta tocmal la Panticu. Altă dată, la Timișești, tot Toader mi-a povestit, iar în circula unuia Covăsoaia, când a picat și-un plutonier major, unul roșcat, Și Covăsoaia l-a ascuns la tuteală, cine știe pe unde l-o fi ascuns, și ea stătea la țighelea cu jondarmul și îndruga la vrute și nevrute. Din astea pe-astea oamenii cu carul. Aftia a rămas de pe urma lui, după ce-avea muncit cel o tot treisprezece ani, la moarte, am rămas datoare cu singura la trei băneți.

LA PETREȘTI

AL TREILEA ASALT

scrișori de pe santiere

Această scrisoare constituie de fapt actul de naștere al brigăzii „Argeș 1” (asa cum au numit-o ei înșiși).

lor frumoase exprimate în primele scrisori și ilustrate prin scrisorile de acasă.

dușoiei părințești muncesc cu elan, dovedesc mult interes și ambiție în a se întrece, sint orondați și disciplinați.

dierii de azi, la careul de dimineață sau seara, după program, ca o îmbărbătare și o continuată a generațiilor de tineri.

„Totul e organizat astfel încât zilele petreștine să rămână pentru tinerii brigăderi un capitol plăcut și însemnat al „biografiei” lor.

VASILE RĂVESCU

Astăzi, drapelul este la noi

Foto: C. CONSTANTIN

„O mare familie erodată de cîteva familii”

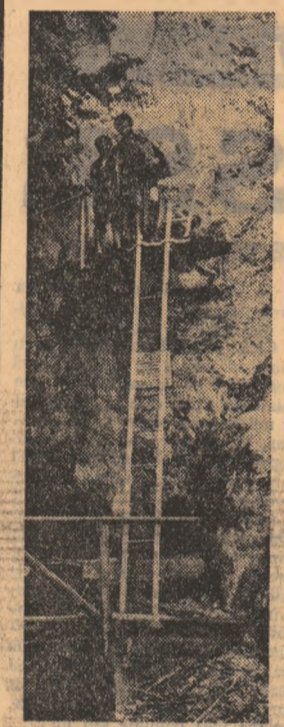
SUB PRELATA ÎNGĂDUINTEI ȘI FAVORITISMULUI

Din satul Parepa, județul Prahova, am primit la redacție o scrisoare. Era expediată de un număr de țărani cooperatori.

Impun a fi păstrate sub lacăt. Urmează apoi brigadierii, socotitorii, responsabilii de fermă, cei așezați la chioșcurile de desfacere a produselor în comună sau la piață.

și favoritismului ce separa grupulețul de ceilalți membrii cooperatori, socotii „de rind”.

Spre Piatra Mare, pe la 7. scări

O nouă arteră publică

In nomenclatorul drumurilor publice din Dobrogea a fost înscrisă o nouă arteră: șoseaua de centură Vest-Constanța.

— Incepând cu anul universitar, institutul are următorul profil: Facultatea de construcții civile și industriale (5 ani).

— Ce desiderate principale sînt satisfăcute prin schimbările operate în planurile de învățămînt? In ce mod?

— Numărul de ore, săptămînal, s-a redus, pentru toți anii de studii, la 28 (de la 32, în unele cazuri).

— In examinare la alte cursuri. In ce privește proiectele, conținutul pe baza unei practici bine verificate în institut de mulți ani.

In examinarea la alte cursuri. In ce privește proiectele, conținutul pe baza unei practici bine verificate în institut de mulți ani.

— Fără îndoială că da. Insa asemenea măsuri de perfecționare au în vedere „studentul-student”, care știe ce vrea, își tubeste profesionele căreia i s-a dedicat, își înțelege menirea.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

1 OCTOMBRIE UNIVERSITAR SUB SEMNUL ÎNNOIRILOR

Interviu cu prof. ing. Vasile Nicolau rectorul Institutului de construcții

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Fără îndoială că da. Insa asemenea măsuri de perfecționare au în vedere „studentul-student”, care știe ce vrea, își tubeste profesionele căreia i s-a dedicat.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Tabloul ofertei acum de activități culturale act de muncă în fruntea unei cooperative agricole a lui Constantin Frincu dovedește justetea celor sunnalate în scrisoare.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

UN TINĂR „FENOMENAL”

— Inceputul anului universitar este marcat de o atmosferă de optimism și de o încredere în viitor.

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

„Știi TU cine sînt EU“?

Justi. Se pornește o aprigă discuție, pînă cînd vine sectoristul și îi ia pe amîndoi. În drum spre poartă cei doi strigau...

Justi. Se pornește o aprigă discuție, pînă cînd vine sectoristul și îi ia pe amîndoi. În drum spre poartă cei doi strigau...

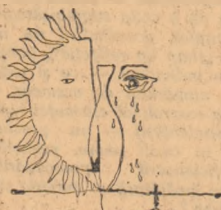
UMOR

VASILE BĂRAN

FOCUL ȘI PLOAIA

profesorului Al. Mitră

Dimineața soarele era ca un cuptor aprins iar poteca, ucrînd pînă la el, părea lo-pata unui olar. O mulțime de oale intrau în cocotul neștins...

unii copii de teama injectiilor. Chiar așa și țipa: — Nu mi fac injectii cu soare...

FORTA

O, cu ce energie pleacă la drum furta! Priviți-o peste dinți...

Și poate-nspăimînta pînă și luna tăvălind în fața-i norii negri!

CLEOPATRA

Cum spui că s-a întimplat? — Și-a adus dintre smochinilor...

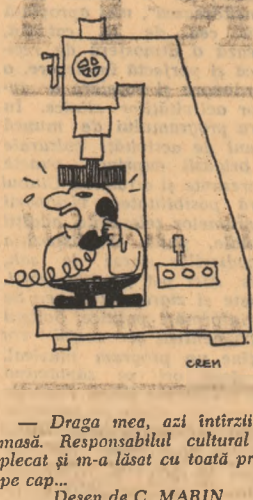
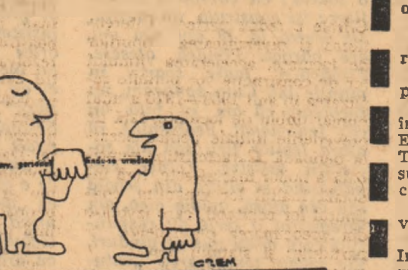
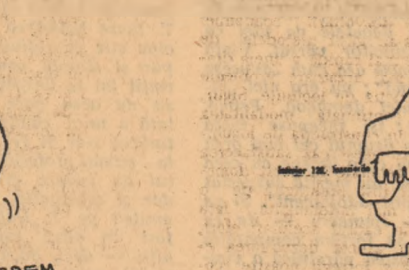
— Dar nici oamenii. De fapt tot oamenii au făcut și legenda...

VASILE SE FACE HIPPI

— Zilele acestea mă fac hippy! Iși spune prietenul meu Vasile...

— Fără lant nu se poate. — Asa-i, fără lant nu se poate...

— Dar lantul? — Ce faci cu lantul, asta n-am priceput eu...

— Draga mea, azi întîrzi la masă...

Colaborare... Desen de G. BADEA

Aventurile profesorului KATTA și ale asistentului său STROPHA

CAP. XI

de AUREL BARANGA

SATIRĂ

MOTTO: „Nu dormiți cu ochii altoroa“ (proverb african)

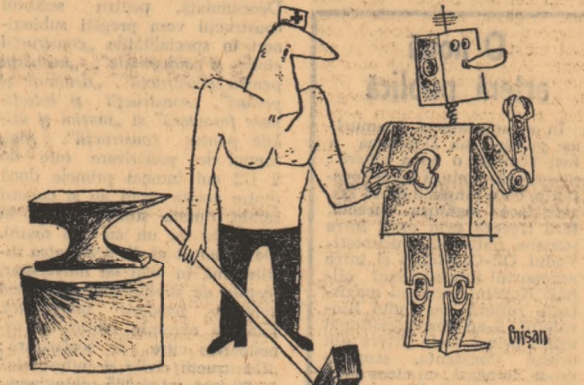
La ora incertă a amurgului, profesorul Katta era, de obicei, vizitat de arceanele absolutului și ale metafizicii.

POST SCRIPTUM LA...

ULYSSE

de NICOLAE MINEI

Doamna Ulyse ia un aer ofensat și o destrămăa cică noaptea, ca să-ți păcălești cică pretendenții...

Aici te doare? Desen de V. CRIȘAN

Chinuri la alegere

Un prieten mi-a spus în glumă: „Du-te la dracu! Si eu politicoș — l-am ascultat...”

FLORIN IONESCU — P. S. Dacă cumva Vasile nu trece miercuri...

Serial pseudomuzical

Unii solști au o deosebită predilecție pentru baterie...

Dind, în același timp, atenția cuvenită notelor...

...În timp ce alții se documentează pe teren pentru a crea sonete în La minor...

Desene de MARIN CRETU

Cu putere Triverb: 4-2-4

JOCURI

ARITMOGRIF (LITERAR)

Table with 2 columns and 10 rows of numbers

Prin înlocuirea cifrelor cu litere veți obține un versicel

VASILE LEONTE

Il fine de vorbă Desen de C. MARIN

SEMNAAREA UNUI PROTOCOL ROMANO-IRANIAN

Intre 17-26 iulie a.c. s-au desfasurat la Bucuresti lucrarile celei de-a IV-a sesiuni a Comisiei mixte ministeriale...

Protocolul celei de-a IV-a sesiuni a Comisiei mixte ministeriale a fost semnat, din partea romana...

La semnarea protocolului au fost prezenti S. H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la Bucuresti...

INFORMATII

Vineri dupa-amiază s-a inapoiat de la Moscova delegatia de activisti ai P.C.R. condusa de Stefan Bobo...

Comisia a examinat studiul in depunerea prevederilor documentelor economice...

La sosire, pe aeroportul Baneasa, membrii delegatiei au fost salutati de Ioan Circei...

Vineri s-a deschis la Sinaia cea de-a noua editia a cursurilor de vara si a colocviilor stiintifice...

A fost de fata A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucuresti.

Cinstind memoria unor pregnante figuri din trecut ale culturii si stiintei romanești...

Asazi, in Polonia Brasov, start in INTERNAZIONALELE DE ATLETISM ALE ROMANEI

Ingrrijirea organizatorilor, celei de a 17-a editii a Internationalelor de atletism ale Romaniei...

La Marianske Lazne in semifinalele competitiei de tenis "Cupa Galea"...

Adunare consacrată implinirii a 15 ani de la incheierea armistițiului in Coreea

Cu prilejul implinirii a 15 ani de la incheierea armistițiului in Coreea, la Rafinaria din Teleana...

Accident de cale ferată pe linia Deda-Toplița

In noaptea de 25/26 iulie a.c. a avut loc un accident de cale ferată: trenul de marfă nr. 4807 s-a ciocnit...

Corelare deplină

B. La aceiași salariu, un alt salariu beneficiar în condițiile în care cota scade de la 37 la sută...

Măsurile de valoare

Cifrele o redau perfect. Diferențe și diversificarea tipurilor de locuințe...

Corelare deplină

Criteriile care stau la baza acordării premiilor acestei categorii de salarii nu corespund...

Corelare deplină

Se impune ca asemenea cazuri de gravă inresponsabilitate în serviciu...

Corelare deplină

Ministerul Căilor Ferate trebuie să ia înfăptuirea măsurilor hotărâte...

Corelare deplină

Un nou aeromodel cu motor teleghidat este pregătit cu minuțiozitate...

Corelare deplină

Corelare deplină

CLIMATUL SPORTIVITĂȚII

Abelardo Raidi: Obiectiv pe cât posibil civilizată - obligatoriu!

Când spui climat, te gîndești imediat la atmosferă: climatul sportivității...

Cesare Trentini: Sportivul educă spectatorul și reciproc

La plac sportivii care realizează echilibrul între sport și viață...

Jacques Ferran: Sportivitatea - rezultat nemijlocit al educației

Pe scurt - pe scurt - pe scurt: Marianske Lazne, Cupa Galea...

Pe scurt - pe scurt - pe scurt: In noaptea de 25/26 iulie a.c. a avut loc un accident de cale ferată...

Pe scurt - pe scurt - pe scurt: Corelare deplină, Măsurile de valoare...

Pe scurt - pe scurt - pe scurt: Un nou aeromodel cu motor teleghidat este pregătit cu minuțiozitate...

ANCHEȚA INTERNAȚIONALĂ

Dan Deșliu: Nici normele întrecerii sportive nu admit excepții de la lege

Presa noastră a criticat în ultima vreme, cu exactitate și promptitudine, diverse manifestări reproabile...

dar mai ales C (vezi buletinele săptămânale) denunță existența unor raclie adinc...

Aici se mai ridică și o altă problemă, semnalată cîndva a-tentiei celor în drept...

În sfîrșit, o ultimă chestiune, dar nu dintre cele mai nesemnate: ce ne facem cu numele persoane din conducerea cluburilor și asociațiilor sportive...

să înțelegem că esențialul în sport este sportivitatea și nu interesul pentru rezultat...

Anchetă realizată de Vasile Căbulea

de peste hotare

Festival '68

Drum bun solilor tineretului român! Intervenția tovarășului Ion Iliescu

(Urmare din pag. 1)

pe institut. Lăcătușul Alexandru Constantin duce mesajul unei uzine al cărei nume a cucerit de mult elogii pe meridianele globului — Uzinele de tractoare, Brașov. Pentru acest Arc de Triumf al Tineretii — cum numea un interlocutor apropiat întâlnirea de la Sofia — Martin Demeter aduce mesajul spicului de griu — rodul pământului — din partea tinerilor din cooperativa de producție Ungurei, județul Alba, în timp ce Eva Marko, elevă la Liceul din Miercurea Ciuc, reprezintă pe cei mai tineri sportivi ai patriei, după ce a obținut o frumoasă victorie — premiul I la faza republicană a Crosului tineretului. Din lotul artistic au reinținat-o pe Eugenia Moldoveanu, o tânără speranță a muzicii noastre culte. Proaspăt absolventă a Conservatorului, ea ca putea fi întâlnită din toamnă pe cea mai înaltă scenă muzicală a țării — Opera Română din București. La Sofia, Eugenia ca prezenta câteva ari de operă în cadrul concursului de canto, unde speră să câștige o apreciere pe măsura talentului ei. În mîna lui Gheorghe Zamfir, solist al Ansamblului artistic al U.T.C., năul vibrează ca o frîntură de suflet. El este pregătit ca prin intermediul acestui instrument specific național să împărtășească tinerilor de pe alte meleaguri din sentimentele de prietenie și generozitate ale poporului nostru. Din delegație fac parte de asemenea reprezentanți ai organelor de conducere ale Uniunii Tineretului Comunist și U.A.S.R., ai presei de tineret și ai altor publicații care ne vor ține la curent cu manifestările din cadrul Festivalului, cu activitatea solilor tineretului român la această amplă manifestare internațională.

Și iarăși coloana de mașini se pune în mișcare. În Piața Universității, ca de altfel și în alte localități de pe traseu, sute și mii de tineri ies în întâmpinare, salutînd membrii delegației cu manifestații de unanimitate de adunare în fața lor. În unele localități, în alte localități de pe traseu, sute și mii de tineri ies în întâmpinare, salutînd membrii delegației cu manifestații de unanimitate de adunare în fața lor. În unele localități, în alte localități de pe traseu, sute și mii de tineri ies în întâmpinare, salutînd membrii delegației cu manifestații de unanimitate de adunare în fața lor.

pe scurt

Vineri dimineața, Ladislav Adamec, membru al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, șeful secției industrie grea a C.C. al P.C.C., a primit delegația de activiști ai P.C.R., condusă de tovarășul Gheorghe Petrescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Județean Doji al P.C.R., care se află în Cehoslovacia într-o vizită de schimb de experiență. La întreviere, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, a fost de față Ion Obradovici, ambasadorul Republicii Socialiste România la Praga.

Anuarul statistic U. N. E. S. C. O.

La Paris a fost publicată cea de-a patra ediție a „Anuarului statistic”, editat de UNESCO. Într-o altă parte se arată că în perioada 1950-1964 numărul celor care frecventează cursurile diferitelor școli a crescut cu 75 la sută și că raportul dintre copiii de vîrstă școlară cuprinși și cei în afara acestuia a scăzut. În ceea ce privește numărul publicațiilor apărute în Europa, a cărei populație reprezintă 19,5 la sută din cea a globului, se situează pe primul loc cu circa 200.000, din cele 455.000 de lucrări apărute pe întregul glob în anul 1963, ceea ce reprezintă 44,5 la sută. Urmăzătorii sunt Asia (55,6 la sută din populația lumii) cu 85.000 de publicații, America de nord (8,9 la sută din populația globului) cu 13.000 de publicații, Africa (9,4 la sută din populația lumii) cu 7.000 de publicații.

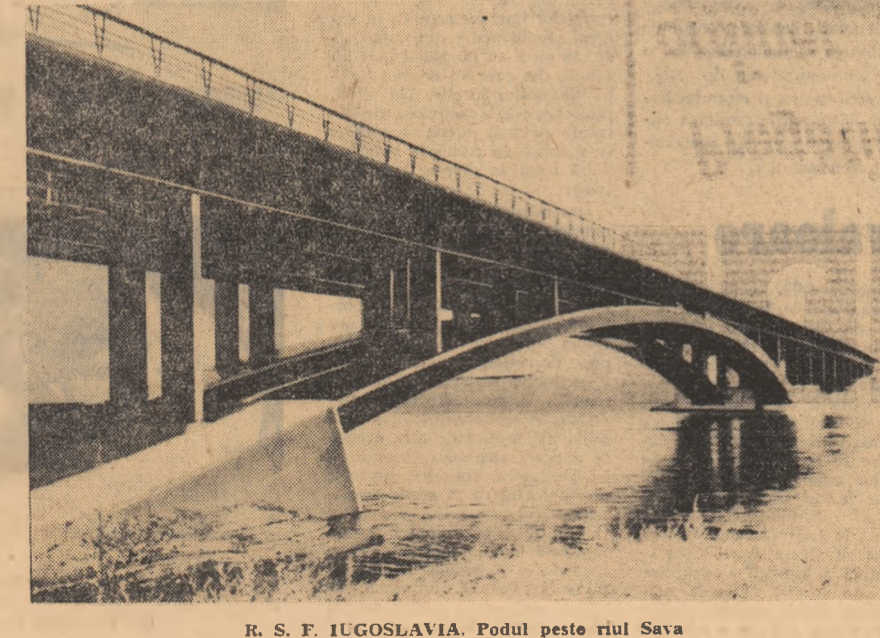
STAREA sănătății d-rului Philip Blaiberg continuă să se amelioreze, anunță un buletin medical dat publicității joi la spitalul Groote Schuur din Capetown. Complicațiile hepatice și pulmonare au fost înlăturate și, îndată ce își va recăpăta forțele, bolnavul va putea părăsi spitalul, se prezisează.

ALEXEI KOSIGHIN, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit vineri la Kremlin delegația militară siriană condusă de Mustafa Tias, șeful statului major general al forțelor armate siriene, care face o vizită oficială în Uniunea Sovietică.

DUPĂ cum anunță agenția Reuter, guvernul Statelor Unite

menține contacte cu părțile interesate pentru eliberarea avionului aparținînd companiei de transporturi aeriene israeliene „El Al”, reținut acum la Alger. Reprezentantul permanent al Israelului la O.N.U., Josef Tekoah, a avut o întreviere cu Ralph Bunche, subsecretar pentru probleme politice speciale al O.N.U.

SAIGON 26 (Agerpres). — Truong Dinh Dzu, avocatul saigonez care s-a situat pe locul al doilea la alegerile prezidențiale de anul trecut, a fost condamnat vineri la cinci ani muncă silnică. Cauzele culpabilității sale sînt identice cu cele care i-au asigurat succesul neașteptat în alegeri. Truong Dinh Dzu cîștigase o largă popularitate și adunase în rîndul populației sud-vietnameze grație programului său electoral care prevedea ca o biecivie esențială încetarea războiului din Vietnam și încheierea păcii. După terminarea alegerilor, avocatul a fost arestat și silit să aștepte aproape 14 luni pronunțarea sentinței.

R. S. F. IUGOSLAVIA. Podul peste riul Sava

Pregătirea Congresului extraordinar se înfăptuiește conform planului elaborat

Sedința Prezidiului C. C. al P. C. din Cehoslovacia

Agencia C.T.K. transmite că în ziua de 26 iulie la Praga a avut loc sedința Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, consacrată problemelor pregătirii Congresului al XIV-lea extraordinar al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Prezidiul a constatat că, în ciuda timpului limitat și a unor condiții dificile, majoritatea sarcinilor fundamentale de pregătire a Congresului extraordinar sînt îndeplinite conform planului elaborat.

Praga: Lucrările Comisiei Adunării Naționale pentru apărare și securitate

Comisia Adunării Naționale a R.S. Cehoslovace pentru apărare și securitate a discutat în cadrul unei ședințe care a avut loc în ziua de 25 iulie probleme privind securitatea și capacitatea de apărare a țării.

În cadrul comisiei, S. Padunek, prim-locuitor al ministrului afacerilor interne, a vorbit despre pregătirea programului de acțiune pentru reorganizarea activității și structurii acestui minister, iar Alexandru Muba, locuitor al ministrului apărării naționale, a informat pe deputații despre pregătirea operațională de luptă și politică, a Armatei Populare. El a arătat că nu au existat evenimente care să fi tulburat disciplina capacității de apărare și nivelul moral-politic al armatei. Al. Muba a adăugat că unitățile Armatei Populare Cehoslovace îndeplinesc sarcinile care le sînt trasate în ceea ce privește pregătirea și instruirea în spiritul necesităților actuale și sint gata să-și îndeplinească sarcinile care decurg din obligațiile internaționale în cadrul Tratatului de la Varșovia.

Generalul-maior K. Peprava, comandantul suprem al trupelor de grîniceri, a vorbit despre paza frontierelor de stat ale Cehoslovaciei. Respingînd unele afirmații făcute pe seama grînicierilor de stat ale Cehoslovaciei cu Austria și R.F.G. ar fi pînă în mod necesar să fie arătat că de-a lungul acestor frontiere paza este asigurată, iar trupelor de grîniceri se bucură de un larg sprijin din partea populației.

Conferințele au demonstrat că în sinul partidului se consolidează noua situație, că hotărîrile plenarei din mai a C.C. al P.C.C. au fost însușite de majoritatea activului de partid și au influențat în acest sens lucrările conferințelor. Participanții la conferințele de partid s-au străduit să găsească calea spre unitate politică-ideologică și unitate de acțiune a partidului, spre o politică sinceră față de societate. Concluziunile conferințelor demonstrează că partidul are suficiente forțe pentru a soluționa pe mijloace politice problemele actualului proces de renaștere, datorită în special sprijinului hotărît, substanțial, de care se bucură forțele și ideile progresiste. În cadrul acestor conferințe s-a subliniat necesitatea de a se introduce, fără deformații, noul sistem economic de conducere ca principala premisă

pentru însănătoșirea economiei și realizarea unei noi politici sociale. Republica Socialistă Cehoslovacă face parte din comunitatea socialistă, din mișcarea muncitorească și comunistă revoluționară mondială, s-a subliniat în cadrul conferințelor raionale, regionale și orășenești de partid. Cehoslovacia consideră că în politica sa externă principalul și constituie prietenia cu Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste. Totodată, conferințele au evidențiat necesitatea de a se duce politica unui stat suveran și independent.

În legătură cu pregătirile pentru Congresul al XIV-lea al P.C.C., Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a discutat politica de cadre și a aprobat o serie de măsuri pentru a se asigura deplin democrație internă de partid la alegerea noilor organe centrale ale partidului. Prezidiul a reamintit hotărîrea plenarei din mai a C.C. al P.C.C. că alegerea noului Comitet Central și a noului Comitet de revizii și chestiune internă a Partidului Comunist din Cehoslovacia. Prezidiul C.C. al P.C.C. a discutat, de asemenea, atacurile publice care au avut loc la adresa unor activiști din conducerea partidului și statului. Prezidiul subliniază din nou că este inadmisibilă limitarea drepturilor comunistilor și crearea unei atmosfere de neîncredere în jurul persoanelor care exprimă păreri diferite, este inadmisibil să se răspîndească învinuirile nefondate și să se facă uz de represalii, indiferent sub ce pretext, așa cum s-a întîmplat în trecut.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a hotărît, de asemenea, unele măsuri organizatorice.

Declarațiile lui Alexandr Dubcek

După cum anunță C.T.K., primul secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, A. Dubcek, a primit vineri delegația oamenilor din Praga. În numele comunistilor și al tuturor salariaților din întreprinderile respective, delegația a exprimat acordul deplin față de rezoluția C.C. al P.C.C. din 19 iulie a.c. și de eforturile Prezidiului C.C. al P.C.C. în vederea înlăturării neînțelegerilor care s-au ivit între Cehoslovacia și unele țări socialiste.

Delegația oamenilor muncii din Praga invită pe reprezentanții partidelor frățești să viziteze întreprinderile lor unde se pot convinge personal de atmosfera fără precedent de încredere în partid, de activitatea calmă, perseverență în opera de renaștere a socialismului.

În cadrul convorbirii cu delegația oamenilor muncii, A. Dubcek a subliniat spiritul de unanimitate cu care membrii Prezidiului se pregătesc pentru aproapele convorbiri. Membrii Prezidiului știu, a spus el, că comunistii, întregul popor al țării noastre cer ca partidul să facă totul pentru a contribui la înțărirea unității mișcării comuniste.

După cum anunță C.T.K., primul secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, A. Dubcek, a primit vineri delegația oamenilor din Praga. În numele comunistilor și al tuturor salariaților din întreprinderile respective, delegația a exprimat acordul deplin față de rezoluția C.C. al P.C.C. din 19 iulie a.c. și de eforturile Prezidiului C.C. al P.C.C. în vederea înlăturării neînțelegerilor care s-au ivit între Cehoslovacia și unele țări socialiste.

Eșecul „experienței” Ben Suc

Sătenii au primit ordinul să aștingă o brumă de lucruri, urmînd să fie transfezați într-o „tabără de refugiați”. Majoritatea celor 3 800 de locuitori ai satului au fost duși la Binh Hoa, o regiune aridă situată la 40 kilometri nord-est de Saigon. Aici ei au fost „cazați” în case rudimentare din bambus și în burdică, fiecare dintre ele adăpostind între 40 și 60 de persoane. Într-un timp, bulldozere americane au ras de suprafața pămîntului satul Ben Suc. Resturile dărîmăturilor au fost incendiate. Astfel, a început ceea ce ziaristul american Richard V. Olgart, consideră „cel mai controversat experiment al războiului vietnamez”. O experiență care, potrivit părerii exprimate de același ziarist, a suferit un eșec atît de mare, încît, după cum au recunoscut înalte surse informate americane, majoritatea refugiaților din Ben Suc sînt în prezent sprijinitori ai Vietcongului (sub numele Vietcong sint definite în presa americană forțele patriotice sud-vietnameze).

„Operația Ben Suc” a fost condusă de generalul locotenent Jonathan O. Seaman care a declarat că „evacuarea și distrugerea satului era necesară deoarece sătenii constituiau o sură de sprijin pentru Vietcong, iar influența guvernului de la Saigon era inexistentă”. Forțele americano-saigoneze urmăreau să distrugă, în special, sistemul de tuneluri și adăposturi construit în jungla de patrioții sud-vietnamezi pe o suprafață de 135 kilometri, în jurul satului Ben Suc. Evenimentele ulterioare și, mai ales, recentele ofensive ale forțelor F.N.E. asupra Saigonului au demonstrat elocvent că nici acest obiectiv nu a fost atins.

Într-un timp, „tabăra” de la Binh Hoa a început să fie populată cu țărani evacuați forțat din diferite localități. Majoritatea lor o constituie „refugiații” din fostul sat Ben Suc. Autoritățile americane și saigoneze au încercat să prezinte „tabăra de refugiați” drept „un model care îndeplinește toate necesitățile locuitorilor”. Ea a fost vizitată de diferite personalități sose din S.U.A., Mitul „succesului” obținut a fost însă deșărmant. Un raport oficial purtînd denumirea „rețetă” întocmită de autoritățile americane de la Saigon dar care a ajuns în mîinile lui Richard Olgart menționează că „refugiații de la Ben Suc, care nu au fost niciodată bucuroși de evacuarea lor forțată, au reluat vechile lor legături și simpatii cu Vietcongul”. Un însemnat număr de refugiați au părăsit tabăra, situația generală fiind foarte proastă. Cît privește pe cei rămași la Binh Hoa, potrivit aceluiași raport, „peste jumătate dintre ei sint Vietcong, iar 45 la sută din ceilalți sint considerați ca fiind „sprijinitori ai Vietcongului”.

Dar, în ciuda eșecului „experienței Ben Suc” de evacuarea forțată a locuitorilor, la comandamentul american din Saigon s-a anunțat că acesta va fi repetat. Nu puțin sint însă ofițeri superiori americani de la Saigon care, în lumina falimentului „operațiunii Ben Suc” exprimă, în particular, rezerve serioase față de intențiile generalului Peers. „Înainte, a declarat unuia din acești ofițeri, am avut un sat vietcong. Acum avem două regiuni controlate de Vietcong — cei care s-au înapoiat la Ben Suc și a doua pe care eu înființăm-o chiar noi, la Binh Hoa”.

I. RETEGAN

URUGUAY. Demonstrație la Montevideo împotriva agresiunii americane în Vietnam

Pe fondul mișcării mereu mai largi și mai decise a maselor din Spania pentru apărarea intereselor lor vitale, pentru drepturi și libertăți democratice, s-au semnalat în ultima vreme o serie de fenomene semnificative. Corespondențele din capitala spaniolă publicate în presa occidentală vorbesc despre „creșterea tensiunii politice” (DIE TAT) și „vizibile frămîntări în cele mai diferite zone ale opiniei publice”. (NEUE ZÜRCHER ZEITUNG).

Semnificația unei rezoluții

Departo de a se fi atenuat, conflictul care opune studentimea autorităților maderlene s-a intensificat, 80 la sută din studenți — semnaleză DIE TAT citînd „surse spaniole bine informate” — au părăsit deja sindicatul universitar dependent de guvern. Mulți dintre ei au aderat la „sindicatul independent” și la Federația democratică a studenților spanioli (F.U.D.E.), necunoscută de autorități. Alții s-au alăturat unor organizații studențesti ilegale social-democrate sau comuniste. Este de remarcat faptul că sindicatul oficial a fost părăsit chiar și de unele

cercuri studențesti care fac parte din mișcarea falangistă (partidul franchist). Așa cum rețevă, de altfel, majoritatea observatorilor, aceste fenomene se încadrează în tendințele de largire a frontului forțelor care militază pentru rennoirea vieții publice spaniole. Un element interesant semnalat în aceste

junie, s-a votat o rezoluție în care se protestează împotriva tendinței „de a se reduce monarhia pe scara de serviciu” (aluzie la recenta hotărîre introdusă de Don Juan pe locul al doilea în protocol după șeful statului — generalul Franco) și se proclamă regulimul republican drept cea mai bună soluție

precedentă din iunie 1967 care a surprins și atunzi. Accentele critice la adresa structurilor actuale s-au făcut mai amplu auzite. În orice caz, apreciază corespondentul citat „rezoluțiile acestei reuniuni marchează și fac și mai vizibilă o alunecare spre nemulțumiri și opoziție a unei părți a mișcării falangiste”. În această lumină și semnificativă și mișcările conducătorilor rezoluții falangiste care „au grăbit să conținem tendințele exprimate la Conferința cerurilor José Antonio drept „un factor de dezagregare”. Pentru prima oară s-a recurs la măsuri coercitive, închizîndu-se temporar cîteva din localurile cerurilor José Antonio și anunțîndu-se studierea de „rigori disciplinare împotriva acelor conducători ai cerurilor care patronază sau incurajează acțiuni contrare normelor stabilite de conducerea mișcării (falangiste)”.

Procesul din sinul mișcării falangiste este și el, în esență, o reflectare a cerințelor meru mai acute de rennoire pe arena politico-socială spaniolă.

EM. RUCAR